

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416010228
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8416010228.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.07.2020, v trestnej veci proti obžalovanému V. M. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/25/2016 zo dňa 21.11.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/25/2016 zo dňa 21.11.2019 bol obžalovaný V. M., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom M. R. XXX, uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona (s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona) na tom skutkovom základe, že

- dňa 09.01.2016 v čase od 20:40 hod, do 22:00 hod. na Odvodnom oddelení Policajného zboru v Kežmarku na ul. Južná č. 2, po tom čo v K. na ul. C. č. X pred penziónom „U Maroša“ vulgárne nadával a fyzicky napádal, a to bitím rukami po tvári a ťahaním družku K. M., sa tejto počas toho ako podávala oznámenie začal vyhrážal, a to slovami že on je jej jediný pán a ona má držať „hubu“, keď sa odtiaľ dostane, tak ju zabije, vulgárne jej nadával, pričom to, že ju zabije, zopakoval aspoň 5-krát a taktiež jej uviedol, že on má kontakty a postará sa o ňu, a vzhľadom na skutočnosť, že ju v minulosti už viac krát slovne ako aj fyzicky napadol, takto svojím konaním u poškodenej K. M. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

Za to mu bol uložený podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) mesiacov a 11 (jedenásť) dní.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona bol zaradený na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd zároveň rozhodol, že podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodzuje tohto obžalovaného spod obžaloby Okresného prokurátora Okresnej prokuratúry v Kežmarku, pod č. Pv 33/16/7703-48 zo dňa 26.04.2016, podanej na tunajší súd dňa 27.4.2016 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona (s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona), ktorý mal spáchať tak, že

- v presne nezistenom dni a čase v mesiaci november 2015 na priváte v obci C., ul. M., okr. K., chytil za vlasy svoju družku K. M., s ktorou žil v spoločnej domácnosti, prehol ju dozadu, dal jej dole tepláky a dožadoval sa pohlavného styku, pričom ona s tým nesúhlasila, vytiahla si tepláky na seba, preto ju obvinený sotil na zem, udrel pästou do tváre a popri tom jej vulgárne nadával, následne dňa 05.01.2016

po 17:00 hod. na priváte v K., ul. C. č. X pristúpil k poškodenej K. M. a žiadal od nej pohlavný styk a keď to odmietla, chytil ju zozadu ľavou rukou za vlasy, ťahal dozadu do záklonu, pravú ruku zasunul pod jej tepláky a pod nohavičky, stiahol toto oblečenie pod zadok, pričom poškodená K. M. sa podarilo vytiahnuť tepláky a nohavičky naspäť počas toho ako sa obžalovaný snažil vyzliecť z nej tričko, kde počas toho ho minimálne päť krát žiadala, aby s tým prestal, odtlačala ho, kde sa jej podarilo vytrhnúť z jeho zovretia, pričom jej obžalovaný vytrhol chumáč vlasov, následne ju sotil na zem a opľul ju, vulgárne jej nadával, po 15 až 20 minútach opätovne pristúpil k poškodenej K. M. a začal proti jej vôli pravou rukou sťahovať tepláky s nohavičkami, čo sa mu do oblasti kolien podarilo a ľavou rukou sa jej snažil vyzliecť tričko, čomu sa bránila, pričom obžalovaný ju silno chytil za ľavú ruku nad lakťom a spôsobil jej modrinu, následne ju poškrabal na ruke nad pravým lakťom, dňa 09.01.2016 na vyššie uvedenom priváte v meste Kežmarok chytil poškodenej K. M. obe ruky svojou ľavou rukou, pravou rukou ju chytil za vlasy a žiadal pohlavný styk, kde aj napriek nesúhlasu sa ju snažil vyzliecť a nadával jej, pričom počas týchto troch snáh o pohlavný styk obžalovaný mal stále stiahnuté spodné prádlo alebo od pásu dole bol nahý a mal stoporený pohlavný úd, neustále poškodenej K. M. vulgárne nadával, pľuval na ňu, prikladal svoju ruku na jej ústa, pretože kričala, aby prestal, aby jej dal pokoj, bil ju, využíval svoju väčšiu fyzickú silu a kričal, že jeho nezaujímá či ona chce, že on to chce a tak bude, ako on povie, vyhrážal sa jej zabitím, ak s ním nebude mať pohlavný styk, v dôsledku čoho poškodená K. M. utrpela pohmoždeniny na ľavej paži v ľavej lumbálnej oblasti a škrabanec na pravej paži s dobou práceneschopnosti do 7 dní, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal okresný prokurátor na hlavnom pojednávaní, ihneď po vyhlásení rozsudku a poučení o práve na opravný prostriedok, odvolanie v neprospech obžalovaného voči obidvom výrokom. Podľa názoru odvolateľa po vyhodnotení vykonaných dôkazov bolo potrebné výpoveď poškodenej a všetky skutkové okolnosti, ktoré boli zistené, posúdiť v kontexte záverov vypracovaného znaleckého posudku vo vzťahu k poškodenej K. M.. Odvolateľ poukázal na znalecký posudok z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých znalkyne V. K. A., v ktorom znalkyňa uviedla, že celkový psychický stav poškodenej K. M. je ovplyvnený prežívaním posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá u nej vznikla v dôsledku prežitého vyšetřovaného skutku a čiastočná zmena výpovede je ovplyvnená zmenou postoja voči obžalovanému skutočnosťou, že ju svojim správaním už neohrozuje. V čase bezprostredne po skutku poškodená tento chápala ako preň ohrozujúci a nebezpečný. V jej výpovediach znalkyňa nezistila žiadne motivačné činitele, ktoré by viedli k vypovedaniu nepravdy. Poškodená dlhodobo žila pod emočným a psychickým tlakom zo strany obžalovaného, žila v napätí, v akom rozpoložení príde obžalovaný domov, či bude voči nej verbálne agresívny, ponižovať ju a dožadovať sa sexu. Jeho správanie spôsobovalo poškodenej narastanie intrapsychickej tenzie, úzkosť, obavu a strach v očakávaní ďalšej agresie zo strany partnera. V čase podania prvých výpovedí pokusy obžalovaného o sexuálny styk prežívala ako násilné, nerešpektujúce jej vôľu, a to ako pokus o znásilnenie. S odstupom času, keď už nie je vystavovaná negatívne správaniu obžalovaného, situáciu vníma bez emočného zaangažovania a nehodnotí ju ako znásilnenie. Dôkazom, ktorý podporuje opis útoku spočívajúci v násilnom vynucovaní pohlavného styku, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť voči poškodenej K. V. je podľa názoru odvolateľa zabezpečená lekárska správa vypracovaná V. V. S. zo dňa 11.01.2016, v ktorej poškodenej boli zistené tam uvedené poranenia a poškodená sa pri vyšetrení vyjadrila, že bola inzultovaná známou osobou predčerm teda 09.01.2016, udávala aj bolesti v ľavej lumbálnej oblasti a zvracanie zo stresu. Uvedený svedok prítomný pri výsluchu potvrdil pravdivosť údajov tejto lekárskej správy. Podľa odvolateľa práve vzhľadom na zistené následky, ktoré sa u poškodenej prejavili v oblasti psychickej aj fyzickej, došlo ku konaniu obžalovaného voči poškodenej v kritickom čase, tieto útoky boli vedené snahou o násilné vynútenie si pohlavného styku, ktorého sa obžalovaný od poškodenej proti jej vôli domáhal. Podľa okresného prokurátora tak nebolo opodstatnené oslobodiť obžalovaného spod obžaloby a potom nie je možné súhlasiť ani s uloženým nepodmienečným trestom odňatia slobody, keďže v prípade uznania viny aj zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 ods. 2 písm. b) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona by takýto trest nebol uložený v rozsahu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Okresný prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a buď sám rozhodol alebo vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd postupoval v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli

odvolaním vytykané prihladne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a nezistiac chyby, ktoré by dovolanie odôvodňovali, po vykonaní svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je nedôvodné.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné.

Obžalovaný V. M. vo vzťahu k skutku, z ktorého bol uznaný vinným vyhlásil, že je vinný a jeho vyhlásenie bolo tak v časti, v ktorej vinu vyhlásil prijaté. Vyhlásil, že je nevinný vo vzťahu ku skutku, z ktorého bol oslobodený. Uvádzal, že je to celé na neho vymyslené, poškodená si na ňom chcela vybiť nervy a preto na neho podala trestné oznámenie, pričom počas ich spolužitia len sľubovala, že sa zamestná, no pritom začala tajne piť, keď prišiel z práce domov, musel variť, prať, upratovať, pretože poškodená nebola pre psychické problémy vôbec schopná starať sa o domácnosť a dodal, že mu zatajila svoje psychické problémy a až keď bol prepustený z väzby, sa od rodiny poškodenej dozvedel, že trpela depresiami a tieto problémy mala už pred 5-6 rokmi. Obhajoval sa tým, že ich sexuálny život bol normálny, keď si poškodená vypila, tak chcela sex viac, dožadovala sa ho aj keď prišiel z práce unavený, nikdy neodmietla pohlavný styk, pričom on si pohlavný styk od poškodenej nevymáhal, v súvislosti s pohlavným stykom nikdy jej nenadával, ani ju nesotil na zem, nevytrhol jej chumáč vlasov, nevyzliekol jej žiadnu časť oblečenia, a ani jej nezasunul ruku bez jej súhlasu pod jej nohavičky. Dňa 05.01.2016 poobede prišiel domov, niečo spolu s poškodenou varili, potom mu volal kamarát, že spadol a poranil si koleno a požiadal ho, aby mu doniesol octanovú masť, čo urobil, potom sa vrátil, ľahol si spať okolo 21 hodiny. K zraneniu z 09.01.2016 mohlo dôjsť, keď chytil poškodenú silnejšie za ruku a to, že jej na polícii povedal, aby držala hubu, jej povedal, lebo bol zúrivy a bol pod vplyvom alkoholu.

Trestné oznámenie a jeho doplnenie podala poškodená osobne. Tvrdila v ňom, že sa nikdy neliečila na psychickú chorobu, a že požíva alkoholické nápoje iba príležitostne. Popisovala, že dňa 05.01.2016 sa jej obžalovaný opýtal, či chce sex, na čo mu ona povedala, že nie. Na to ju chytil za vlasy a pravú ruku jej dal do teplákov. Ona sa bránila a podarilo sa jej dať tepláky hore. Obžalovaný prestal, ale potom znovu k nej prišiel, dal jej dole tričko s tým, že chce mať sex a snažil sa jej dať dole tepláky, ale ona sa ubránila. Prítom jej spravil modrinu na ľavej ruke. O 18.00 hod. poškodená doplnila svoje trestné oznámenie, kde opätovne uviedla fyzické a verbálne útoky na jej osobu zo strany obžalovaného ako aj udalosti zo dňa 05.01.2016, kedy si od nej obžalovaný vyžadoval pohlavný styk a ona mu asi 5 až 6 krát povedala, nech prestane a snažila sa od neho odtiahnuť. Predtým sa obžalovanému podarilo jej stiahnuť nohavičky a tepláky pod zadok, pričom toto jeho konanie sa v ten deň zopakovalo. Prítom silno asi 4 až 5 krát kričala tak, že to bolo počuť. Asi 4krát jej povedal, že chce mať sex a že ho nezaujíma, že ona ho nechce mať. Mala pocit, že ju chce znásilniť a jeho konanie bolo prerušené jej bránením, pričom obžalovaný potom začal byť agresívny a to až tak, že ju udrel. Pri svojom výsluchu v prípravnom konaní uvádzala, že dňa 9.1.2016 sa ju obžalovaný snažil vyzliecť, čomu sa ona bránila, k pohlavnému styku nedošlo a obžalovaný išiel fajčiť, pričom neuvádzala, že by ju aj udrel a neuvádzala, že by jej spravil modrinu. Oproti tomu dopĺňovala, že obžalovaný si od nej sex vynucoval tak, že kričal, že keď s ním nebude mať sex, tak ju zabije, a že aj predtým mala zranenia, ale zo strachu z obžalovaného ich nepriznala policajtom, ktorý u nich predtým v Ľubici boli.

Poškodená K. M. však pri svojej výpovedi verejne na hlavnom pojednávaní poprela svoju výpoveď z prípravného konania a rozpor vysvetľovala tým, že bola nahnevaná a to za nadávky, čo si pri hádke s obžalovaným povedali a tak to riešila týmto spôsobom, lebo sa jej to v tej chvíli zdalo správne. Uvádzala, že na prelome roku 2015/2016 bol ich vzťah ešte dobrý, nevie, kedy sa zhoršil, no často sa hádali. Potvrdila, že nepracovala, obžalovaný pracoval a dosť často pili, niekedy každý deň, niekedy každý druhý deň a to aj tvrdý alkohol. Trvala na tom, že ku skutkom, ktoré sú kladené za vinu obžalovanému nedošlo. V ich sexuálnom živote to bolo dobrovoľné, mali styk asi každý druhý deň, inicioval ho raz jeden raz druhý, niekedy styk odmietla, pričom obžalovaný na to nereagoval nijako zvlášť, nebol nijako nervóznym a niekedy sa stalo, že obžalovaný odmietol pohlavný styk, pričom ona reagovala normálne. Trvala na tom, že obžalovaný ju nikdy fyzicky nenapadol. Počas ich spolužitia ju fyzicky obžalovaný nikdy nenapadol, nesnažil sa domáňajúc sa pohlavného styku, vyzliecť jej nejakú časť odevu a bez jej súhlasu sa nedotýkal žiadnych intímnych častí jej tela. Vylúčila, že by ju obžalovaný niekedy ťahal za vlasy a dodala, že na ňu ani dňa 05.01.2016 neútočil. K mechanizmu vzniku zranení, ktoré dňa 09.01.2016 utrpela uviedla, mala vypité, šmykla sa na schodoch, pričom si udrela ruku a udrela sa aj pod okom,

pomliaždenia ľavej lumbálnej oblasti paže a škrabance mala tiež z pádu a pokiaľ uviedla v lekárskej správe zo dňa 11.01.2016, že bola napadnutá známou osobou, tak že si nepamätá kým, pričom to, čo vtedy uviedla lekárovi, uviedla z hnevu, lebo sa s obžalovaným hádali. Tiež potvrdzovala, že v čase spolužitia s obžalovaným mala depresie, čo máva občas aj teraz a pri nich pociťuje úzkosť a strach z ľudí. Depresie si neliečila, vtedy lieky nebrala a ani predtým lieky nebrala. Lieky začala brať až potom čo sa to všetko stalo a berie ich aj teraz.

Takýto podstatný nesúlad verejnej výpovede poškodenej oproti jej trestnému oznámeniu a výpovedi v prípravnom konaní usvedčujúcu povahu jej výpovede zásadne spochybňuje, a to jednak z hľadiska zásadnej povahy rozporov, jednak z hľadiska uveriteľnosti vysvetlenia, ktorým zdôvodňovala zmenu svojej výpovede a ktorého hodnovernosť potvrdili nielen obžalovaný ako jej vtedajší intímny partner, ale v podstate aj jej vlastná matka, jednak z hľadiska neurčitosti toho, ako popisovala pôvod svojich poranení v lekárskej správe, na ktorú odvolateľ poukazoval, keď sa javí nelogickým, aby poškodená po tom, čo mala byť inzultovaná obžalovaným, tohto by neoznačila už ošetrovujúcemu lekárovi, jednak z hľadiska záverov znaleckého skúmania jej osobnosti vrátane toho, že zo záznamov o jej dychových skúškach vykonaných bola nameraná prítomnosť alkoholu v dychu u poškodenej zo dňa 09.01.2016 ešte o 20:31 hod., teda v podstate v čase podávania trestného oznámenia /podala ho podľa zápisnice v čase od 20.40 hod do 22.00 hod./ v hodnote 1,59 mg/l, čo nasvedčujúce tomu, že musela byť pod výrazným vplyvom alkoholu.

Svedkyňa Z. M., matka poškodenej totiž uviedla, že poškodená mala úzkostné stavy, depresie, ktoré riešila alkoholom a bola v takom stave, že nevedela čo hovorí, pričom aj im ako svojim rodičom niekedy povedala veci, ktoré sa vôbec nestali. Svedkyňa uviedla, že poškodená pila, mala stavy, ktoré sa prejavovali výbuchmi pod vplyvom alkoholu, každý deň vypila fľašu, takže nevedela čo rozpráva, bola schopná vypiť aj fľašu alkoholu denne a tak si riešila svoje psychické problémy, pričom boli dva krát u psychiatra v súvislosti s tým, že poškodená požívala alkohol, ale potom tam už ďalej nechcela chodiť. Vzhľadom na to, že svedkyňa je matkou poškodenej, nie je dôvod opomenúť ani jej tvrdenie poškodenej už raz inú osobu obvinila zo znásilnenia, no poškodená vtedy vzala svoju výpoveď späť. V súčasnosti poškodená býva s nimi, teda so svojimi rodičmi a o predmetných skutkoch im vravela len to, že ju to mrzí a stále verila, že z tohto súd nebude.

Svedok V. V. S. potvrdil údaje z lekárskej správy z vyšetrenia poškodenej zo dňa 11.01.2016 kedy udávala, že pred dvoma dňami bola napadnutá jej známou osobou a v rámci vyšetrenia bola zistená pohmoždenina na ľavej paži, v ľavej lumbálnej oblasti a škrabanec na pravej paži. Iné zranenia neboli zistené. Zranenia si nevyžiadali práceneschopnosť nad 7 dní a neboli jej dané žiadne lieky, iba odporúčaná masť na modriny. Svedok dodal, že keby sa sťažovala, čo sa ale nestožovala, tak by ju poslal ku gynekológovi.

Podľa znalkyne V. K. A., ktorá podala znalecký posudok z odboru Psychológie, odvetvia Klinickej psychológie detí, Klinickej psychológie dospelých č. 4/2016, celkový psychický stav poškodenej v čase vyšetrenia bol ovplyvnený prežívaním postraumatickej stresovej poruchy, ktorá pravdepodobne vznikla v dôsledku prežitého vyšetovaného skutku. Poškodená má oslabené vôľové vlastnosti pri zníženej schopnosti aktívneho odporu, v dôsledku čoho nie je schopná aktívneho odporu, či presadenia vlastnej vôle, nevedela ako sa má brániť, nevedela ako dostatočne dôrazne obvinenému povedať, že jeho správanie je jej neprijateľné, preto došlo k rozvinutiu stredného stupňa depresivity.

Tento záver podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na dlhší čas trvajúce intímne spolužitie poškodenej s obžalovaným spochybňuje, že by obžalovaný reálne a jednoznačne mohol rozpoznať, že poškodená sex s ním odmieta a nie je vylúčené ani to, že by medzi nimi išlo o bežný spôsob komunikácie pred pohlavným stykom, keďže poškodená na hlavnom pojednávaní žiadne výhrady k sexuálnemu správaniu sa obžalovaného nevzniesla.

Znalkyňa dodala, že aj keď poškodená je schopná vnímať, zapamätať si a reprodukovať skutočnosti, ktoré prežila a jej výpovede zo psychologického hľadiska nesú pozitívne znaky všeobecnej vierohodnosti s mierne oslabenými znakmi špecifickej vierohodnosti, tak poškodená vo svojich prvotných výpovediach vypovedala tak ako vypovedala z dôsledku toho, že žila pod určitým emočným tlakom, očakávala, že obžalovaný bude v určitých situáciách voči nej verbálne alebo brachiálne agresívny, pravdepodobne pod vplyvom alkoholu a to bola príčina narastania intrapsychickej tenzie. Nevedela ako sa má brániť,

nevedela ako dostatočne dôrazne obvinenému povedať, že jeho správanie je jej neprijateľné, preto došlo k rozvinutiu stredného stupňa depresivity, ktorý však nemusí byť stavom trvalým. V čase bezprostredne ku skutku, kedy vypovedala, chápala správanie obvineného ako ohrozujúce a nebezpečné. S odstupom času sa jej postoj zmenil. V dôsledku toho došlo k jej poslednej výpovedi k diskrepancii oproti predošlým výpovediam. Znalčka ale pripustila, že poškodená mohla reagovať neracionálne a dodala, že poškodená môže skutočnosti zveličovať, keď je pod emočným tlakom, v ktorom v tom čase bola, hoci fabulačné a konfabulačné sklony znalčka nenašla.

Z uvedeného podľa odvolacieho súdu vyplýva, že nebolo vylúčené, že sa jej usvedčujúca výpoveď, ktorú na hlavnom pojednávaní poprela, zakladá na zveličení, pričom keď znalčka uviedla, že k zmene postoja poškodenej došlo v dôsledku toho, že už nežila s obžalovaným, bola mimo jeho dosah a strach, že by jej mohol ublížiť, pominul, čo podľa odvolacieho súdu znamená, že pokiaľ v čase trestného oznámenia a usvedčujúcej výpovede vypovedala zo strachu, neskôr tento pominul, vypovedala bez strachu z obžalovaného. Neskoršia výpoveď poškodenej, výpoveď na hlavnom pojednávaní sa tak javí ako zbavená subjektívneho vplyvu, javí sa byť objektívnejšia vo vzťahu k skutočnosti.

Záver znalčky, že s odstupom času pokus o znásilnenie zo strany obvineného už poškodená nevnímala ako pokus o znásilnenie, ale len ako obyčajný sexuálny záujem len finálne vedie k záveru, že prípadný záver o vine obžalovaného aj zo skutku, z ktorého bol oslobodený sa nemôže zakladať na predmetnom jedinom dôkaze o vine, ktorým bolo trestné oznámenie poškodenej a jej výpoveď v prípravnom konaní.

Oproti tomu skutok, pri ktorom obžalovaný uznal vinu pred súdom sám a jeho vyhlásenie o vine bolo prijaté, potvrdzuje výpoveď svedka V. K., ktorý uviedol, že videl, že nejaký kamarát sa začal obšmietiť okolo poškodenej až došlo ku konfliktu medzi obžalovaným a poškodenu a že obžalovaný vtedy bil a kopal poškodenu a keďže nepočúval jeho výzvy aby prestal, tak svedok zavolať políciu, ktorá musela použiť paralizér na obžalovaného a odvieť ho na stanicu.

Podľa správy V. Z. M. zo dňa 09.05.2019 obžalovaný u neho vykonával ambulantné protialkoholické liečenie na základe rozhodnutia Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T126/2013, ktoré bolo riadne ukončené dňa 26.10.2017, pretože splnilo svoj účel. Obžalovaný navštevuje ich ambulanciu dobrovoľne, v liečbe spolupracuje a užíva psychofarmaká. Preto V. M. považuje jeho aktuálnu dobrovoľnú liečbu za dostatočnú a v tomto smere korigoval svoje znalecké zistenia o nutnosti ochrannej liečby aj znalec Q. V. Q. L. z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia Psychiatria, Sexuológia. Tento znalec skúmal aj sexualitu obžalovaného, pričom podľa názoru odvolacieho súdu, jeho závery nepotvrzovali dôvodnosť obžaloby v časti, kde bol zo žalovaného skutku oslobodený. Po vlastnom psychiatrickom a sexuologickom vyšetrení obžalovaného znalec totiž dospel k záveru, že obžalovaný v súčasnosti netrpí, a ani v čase vyšetrovaného skutku netrpel žiadnou duševnou chorobou alebo duševnou poruchou. Jeho ovládacia a rozpoznávací schopnosť podstatne ovplyvnená nebola. Obžalovaný je závislý na alkohole na rozhraní 2. a 3. štádia klasifikácie podľa Jellineka, bol v minulosti (roky 1999 až 2006) závislý na heroíne a pervitíne ale v súčasnosti už nespĺňa diagnostické kritéria pre drogovú závislosť. Obžalovaný netrpí sexuálnou deviáciou a jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný, nevyžaduje ochranné psychiatrické a ani sexuologické liečenie. Znalec nezistil u obžalovaného známky poruchy koordinácie sexuálneho systému. Nakoľko však ambulantná ochranná protialkoholická liečba nespĺňa svoj účel, znalec pôvodne navrhol uloženie ochrannej protialkoholickej liečby ústavných spôsobom, no pri svojom výsluchu sa stotožnil s názorom V. M., ktoré bolo časovo aktuálnejšie, než jeho posudok, ktorý navyše vypracoval počas výkonu väzby, kde je nemožné hodnotiť vážnosť záujmu obžalovaného o abstinenciu, keďže vo väzbe abstinoval od psychoaktívnych látok vynútené a ku ktorému obžalovaný chodí pravidelne, a po ukončení ochrannej protialkoholickej liečby dobrovoľne.

V súlade so zisteným skutkovým stavom, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti po hodnotení dôkazov postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. por. aplikujúc zásadu prezumpcie neviny uvedenú v ustanovení § 2 ods. 2 Tr. por. a z neho vyplývajúcu zásadu „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa zákonne a odôvodnene, správnym procesným postupom dospel k správne výroku o vine a k správne výroku, ktorým obžalovaného spod podanej obžaloby oslobodil tak ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Rovnako odvolací súd nemal výhrady ani voči zákonnosti a odôvodnenosti výroku o treste.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že odkazoval na záujem na dosiahnutí účelu trestu a na jednotlivé hľadiská ukladania trestov vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zák.

V zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Okrem toho, hľadiská, na ktoré súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery najmä prihliada, sú podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný sám prejavuje snahu o nápravu, čo dokladuje aj správa Inštitútu Krista Veľkňaza v Žakovciach, v ktorom sa nachádzal od 04.11.2014 do 04.08.2015 po tom, čo tam nastúpil na vlastnú žiadosť a odporúčanie V. M. po prepustení zo 6 mesačného výkonu trestu, pretože sa bál, aby sa nevrátil do starých koľají, a tak sa rozhodol pre resocializačný program, pričom počas pobytu nemal problémy s pracovnou disciplínou, jeho vzťah k práci, aj keď bez odmeny, bol dobrý a k práci pristupoval zodpovedne, dodržiaval vnútorný a ubytovací poriadok a počas pracovnej terapie nemal u nich žiadne závažné problémy. O svojom odchode zo zariadenia s poškodenou ich vopred informoval. Zo správ V. P. L. vyplýva, že obžalovaný bol pravidelne ambulantne kontrolovaný s tým, že abstínuje a liečba plní svoj účel.

Vo svojej priestupkovej minulosti obžalovaný mal opakované priestupky na úseku cestnej dopravy a proti majetku, pričom len v prípade zo dňa 15.07.2012 išlo o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Z miesta bydliska Mestská polícia Nitra proti obžalovanému neeviduje ku dňu 25.01.2016 žiadne priestupkové konanie. Z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Prešove je obžalovaný hodnotený pozitívne.

Doterajšia trestná minulosť vyžaduje uloženie trestu odňatia slobody spojeného s výkonom, pretože napriek toľkým odsúdeniam náprava dosiahnutá nebola. Z aktuálneho odpisu registra trestov SR vyplýva, že obžalovaný V. M. mal doposiaľ 10 záznamov, no bez toho aby išlo o odsúdenie za sexuálny trestný čin. Všetky odsúdenia obžalovaného mali nepodmienečný charakter, resp. došlo k zmene podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody na nepodmienečný výkon uloženého trestu odňatia slobody. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedeného na tamomšom súde pod sp. zn. 6T 126/2013 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. rozsudkom zo dňa 03.04.2014 na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 48 mesiacov a bol zrušený výrok o treste uložený rozsudkom v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 2T 5/2013. Bolo mu uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, ktorá ale splnila svoj účel a z jej výkonu bol dňa 26.10.2017 prepustený.

Také správanie páchatel'a potom skôr smeruje k vyššiemu stupňu obavy, že pokiaľ nedôjde k zákonnému zásahu do jeho osobnej slobody intenzívnejšou sankciou, sú možnosti nápravy páchatel'a a dosiahnutie účelu trestu ohrozené a páchatel' bude protiprávnu činnosť úmyselne opakovať aj v budúcnosti. Za takých okolností ukládanie miernejšieho trestu bez zásahu do osobnej slobody páchatel'a by nepochybne bolo v rozpore so záujmom nielen na individuálnej, ale aj na generálnej prevencii. Na druhej strane obžalovaný vie sa správať aj spoločensky žiadúcim spôsobom. Okresný súd oprávnene prihliadal na vyrovnaný pomer poľahčujúcej okolnosti a príťažujúcej okolnosti. Tieto skutočnosti nasvedčujú tomu, že možnosť nápravy obžalovaného už trestom odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby, hoci aj v trvaní väzby, ktorú v tomto trestnom konaní vykonal, nie je márna a že na dosiahnutie účelu trestu postačí trest odňatia slobody vo výmere uloženej súdom prvého stupňa. Trest odňatia slobody ukladaný v danom prípade vo výmere, v akej obžalovaný v predmetnej trestnej veci vykonal väzbu považoval

odvolací súd za primeraný. Súd prvého stupňa odôvodnene a zákonne dospel aj k výroku o spôsobe výkonu uloženého trestu odňatia slobody, a tak na toto odôvodnenie odvolací súd odkazuje.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.